

Näyte 27: Suistamo

K: Tulitteko Pietarissa käynneeks?

FR: En, en tullut... Sen kerran sielä yli rajan käin, sit toizen kerran käin tänne Aunuksen puolel Videles(sä) asti. Silloin viel ol´i heimuolis ol´ vie kezämarkkinat Sordavalassa, työs ol´ sellan´ torppari... ja eim pystynyt siih lähiseuvul andamah, että se tuolleh kuitenkin käväsin vain sitte siel´ ol´i Videles markkinat, se ol´ niinku siih aigah, ni se ol´ nel´ lästoista päivä logakuuda se sielä markkinat aina, isot markkinat. Sid sinne mie läksin, ja ižäukko lähti kaveriks, häi ol´ aikasemmingi sielä päi käyny(t). Sitte mäni valdavasti sinne markkinah ja sie vain hevozie möi, sai vaihte´ua ja...

K: Missä päin siellä olivat suurimmat markkinat?

FR: Ai sielä? Ka_meil_ol´ Viipuris(sa) oli suurimmat markkinat aina ja... Sordavalassa ol´i ja suuret markkinat, kaks-, kaht tai kolm kerdua vuuves, kaks kerdua ol´ isot marknat, keviäl ol´ sid huhtiku´n lopul, hevosmyyndipäivät, sell(a)set pienembät, piettih sitteki hevoskauppuo ja... ravihevosie sit tiäl Joensuu käynyh ja mie käin ymbäri Suomen melgein vabaina Turkuh asti ja... Hämeenlinnas, Turus ja-

K: Sitä tul kierreltyä... (kysymystä ja tuumintaa). Sitähän on pitäny lähteä sitten jo paljon aikasemmin...

FR: Joo, tottakai...

K: Oliko usseempii hevosia sillon mukana?

FR: Ooli, enhän mie vienyt sinne vain aina toin nyt sielä vai, nii... Ainahan meil oli sitte kaverit, kaverin kanza tävyet vaunulastit, la-, vaunuh, kun semmosta millon... Joskus oli kaksiki

vaunulastie... kerralla... Erähän kerran nii Hämeenlinnas ol´i markkina, silloi´ ol´ semmone vielä sygzy, jotta sillon helm´kuun kaheksas päiv ol´i markkinat ja siel Hämeenlinnan seuvul ni ol´i veit sulat ihan ja muantiet ja tiet kaikki sulat, ei lumen häivie nägynyt yhtäh. Mie ostin siel hevozie sillon yheksän kappaletta. Ja sitte sielä tuli*mo... Sit oli sielä Lahenpohjas, Juakkimas markkinat samal hedi, kakstoistas päivä. No sid sielä markkinah veimmö niidä ja teimmö kauppuu ja sid sielä vie kodih käin välil, sid tul´n Jovensuuh tiälä viijestoista päivä sid änkyjiä sielä... Juakkimasta päi tulin Jovensuuh sid markkinoil vain tiälä Jovensuus sillon ol´i lunda jo ja... Vain oli, sado sillon viijestosta päivä, ni vettä sado kovast, jotta kal´luoil ol´i, ihan puol vardeh asti sellasta sohjuo. Sordavalan ja niil seuvul ei lunda ollu sillon ei yhtäi vielä. Vain sielä meän kois, sie*lä Suistamon, siel jo ol´i lunda sen verran, jotta reil piäs ajamah.

K: Mistäs sen hyvän hevosen oikken tunt-

FR: Miksei tuntoohan sen, kun kahtoo...

K: Mitä pittää kahtoa?

FR: Noo... Hevoses pidää kat´toen perizevä paikka, nii... (naurahdus).

K: Mie en tiiä mittään muuta, kun että hampaat on katottava...

FR: Hampaat on katottava ja joga paikka...

K: Ajoitteko te kilippoo millonkkaan?

FR: No embä juur, vaikka mi- miul oli montagi... kilbahevosie mie piin hyvingi paljo vain vähän mie ajoin. Vai niidä ol´ palkintohevosie hyvingi monda. Vain eihän ne kauan kestänyt, kun ne mäni eilleh.

K: Minnepä asti työ tuommosta hevosten kanssa hommailemista piitte?

FR: No, mie piin ihan... tänne, tänne nyt... viis vuotta tagaperin nii, silloin tänne lähties möin viimeks, kun möin lehmät ja sitte hevosetki ja kai. Vain siihe asti aina...

K: Sillonki Lapinlahella ollessa?

FR: Niin, Lapinlahel olles ja tein mie sielä hevoskauppua ja Lapinlahel olles monta hevosta mie piin sielä... Vain sid talvisovan aigah, silloin ei ollut silloin ku se jäi miunki hevoni kodih, hyvä, oikein... ja se jäi sitte valtiol, ni... vai sitte, toisen soan aigah, ni sittenhä mie, ja ennen sodua, silloin kun väliajal olimma sielä kodona, ni sithän mie ostin hevozen ja sit hevozelha mie mänin karjan kanza sin' Lapual. Ja myö n'ät kävelemäl mändih Lapual asti, sielä kun lähettih Suistamol. Karjan kanza ja hevoin...

K: Olittako työ pitkään siellä Lapualla?

FR: No Lapualla, ni myö kun kezällä mänimmö ni, myö emmö pitkäh ollut... Mie tuln tänne sitte Outokumbuh, myö olimmo sen, sen kezän, silloin kun mänimmö heinäkuul, ja sitte toisena kevänä läksin pois... sielä... Mie siel olles jo kirjutin ja kirjutin, kun pojat ol' jo Outokummu silloin, ni... mie sielä yhes tuttavas talos, sie*lä olimmo jo ollut silloin siirdolaisaigah ja sid kysyin sillai isännäl, jotta piäzöökö sinne tei*le andavain' nyt niinku muada vähän viljellä, ni häi kirjutti, sano "Ilomielel, tulgua vain millon vain", sano. Ja sid sid siel olimmo myö näit... joulukuun aigoih... nii ja... sitte, kun tiälä jo tiloja annettih, ni sitten myö nel'läkymmendäseičemen muutimmo Lapinlahel.

Metatiedot:

Tekijä: Haastattelijana Paula Ryyänen, haastateltavana Feodor Ryymin

Omistaja: Kotimaisten kielten keskus (Kotus)

Käyttöehto: Muu käyttöehto: Äänitettä ei saa luovuttaa edelleen, muokata tai äänitteen sisältöä julkaista sitaattioikeutta laajemmassa määrin.

Äänitettä koskevat arkiston käytösäännöt

https://www.kotus.fi/palvelut/arkistot/nauhoitearkiston_kayttosaannot_ja_aineiston_tilaaminen

Ladattavuus: Ei

Lähde: Suomen kielen nauhoitearkisto, 5126:2, Kotimaisten kielten keskus.